

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๒๐๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ปากท่อ) – ห้วยยางโทน – ท่ายาง – โบ่งกระทิง ตอนบ้านสี่แยกปากท่อ – บ้านท่ายาง

พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มิพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง จังหวัดหมายเลข ๑๒๐๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ปากท่อ)-หว้ยยางโทน-ท่ายาง-โบ่งกระทิง ตอนบ้านสี่แยกปากท่อ-บ้านท่ายาง ในท้องที่อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ซึ่งได้กระทำการ สำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และข้อ ผส แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ จึงทรงุพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ตราพระราชกฤษฎิกาจิ้นไว้ คังต่อไปนี้

มาตรา 🔊 พระราชกฤษฎีกานีเรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๒๐๖ สายแยก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ปากท่อ) - ห้วยยางโทน - ท่ายาง-โปงกระทิง ตอนบ้านสี่แยกปากท่อ–บ้านท่ายาง พ.ศ. ๒๕๒๘"

มาตรา 🖢 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๒๐ ๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ปากท่อ)–หั้วยยางโทน– ท่ายาง-โบงกระทิง ตอนบ้านสี่แยกปากท่อ-บ้านท่ายาง ้อยู่ในท้องที่ อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุริ มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกาน

ให้รัฐมนตริว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ติณสุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาลบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์
ในการสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๒๐๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๔ (ปากท่อ)-ห้วยยางโทน-ท่ายาง-โบ่งกระทิง ตอนบ้านสี่แยก
ปากท่อ-บ้านท่ายาง ในท้องที่อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ซึ่งได้กระทำการ
สำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัต
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สมควรกำหนดแนว
ทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลง
วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้